

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 103 (5642)

Sestdien, 1987. gada 29. augustā

Maksa 3 kap.



Leņina kolhoza šovasar sekmīgi sokas visi svarīgākie darbi. Arī patlaban — ražas novākšanas spraigajās dienās — saimniecība sekmīgi vāc labību, turpinā lopbarības krājumu papildināšanu. Lielis ieguldījums te ir kolhoza labākajiem laudim — kombainieriem, mehanizatoriem, šoferiem.

Andrejs Suneps (augšējais attēls) iepriekšējā nedēļā bija veiksmīgākais kombainieris saimniecībā. Viņš iekūla 105 tonnas graudu. Apmēram pirms mēneša, kad tapa šis fotouzņēmums, Andrejs stūrēja automašīnu — pirmajā iecirknī veda uz skābsiena tvertnēm zaļo masu. Arī tad viņš izcēlās ar apzinīgu atteiksmi pret uzticētajiem pienākumiem. To viņš apliecina arī tagad, kad automašīna stūri nomainījis pret kombainu.

Gunārs Stupāns (attēls pa labi) lopbarības sagatavošanas laikā stūrēja agregātu E-281. Viņš tāpat bija viens no labākajiem kolhoza mehanizatoriem. Arī patlaban Gunārs nodarbināts lopbarības krājumu papildināšanā. Viņš gatavo kukurūzas zaļo masu skābarībai. Kopš sezonas sākuma pirmrindas mehanizators sarūpējis jau vairāk nekā divus tūkstošus tonnu lopbarības.

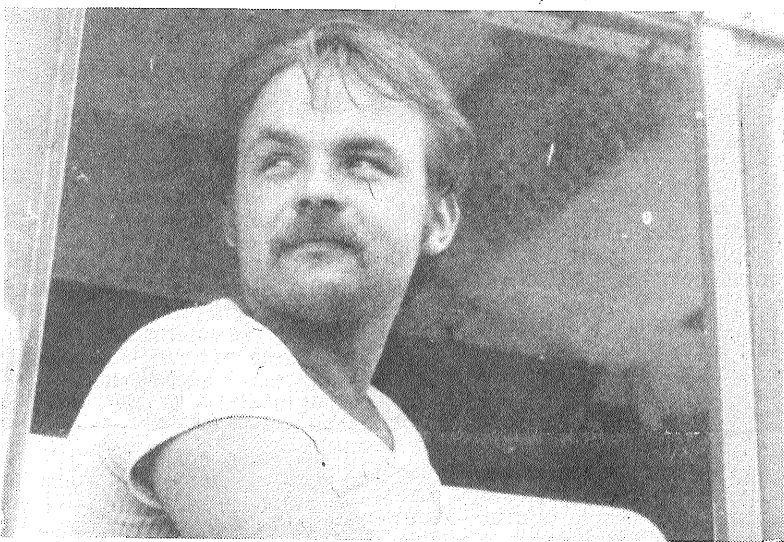
J. SILICKA teksts un foto

ŠODIEN NUMURĀ:

— Turpinām sarunu par tematu «Preces mājai, ģimenei». Šoreiz — intervija ar Livānu stikla fabrikas direktoru J. Skreiveru par firmas veikala iekārtošanu mūsu rajonā.

— Kārtējā sestdienas lappusē «Spektrs» iepazīstinām ar tēlnieka Kārļa Zemdegas daiļradi (viņa darbi patlaban izstādīti Jasmuižā).

— Ingus Buks — PSRS čempions ūdensslēpošanā!



Pārskats PAR LAUKU DARBU GAITU līdz 28. augustam (pēc RARA dispečerdienesta ziņām procentos)

Saimniecība	Novākts graudaugu	Aparatizēti zemniekiem	Novākts līnu
Raiņa	68,8	105	82
«Kr. Oktjabri»	63,7	97	46
Rušonas p. s.	59,6	84	*
Oškaina	49,4	83	16
Dzeržinska	48,0	100	50
Leņina	47,0	77	41
«Rīts»	46,9	92	*
«Zelta vārpa»	45,9	71	*
K. Marksa	45,3	65	55
«Sark. ausma»	45,0	61	*
«Vārkava»	44,8	100	46
Agļoņas p. s.	43,1	95	*
M. Gorkija	42,6	90	48
«Nākotne»	42,0	76	19
Rudzātu p. s.	41,9	69	*
«Sīlkalns»	41,0	86	40
Suvorova	37,7	79	38
Kirova	36,6	103	46
«Dzintars»	34,8	54	30
«Dubna»	34,5	72	14
RAJONĀ	45,9	80	39

*) — nav iesēts.

Apspriežam PSKP CK un PSRS Ministru Padomes projektu

Nepieciešamas izmaiņas un pārkārtojumi

Ar lielu interesi iepazīnos ar PSKP CK un PSRS Ministru Padomes projektu «PSRS iedzīvotāju veselības aizsardzības pārkārtošanas pamatvirziena divpadsmitajā piecgadē un laika posmā līdz 2000. gadam».

Jā, ir sākrājies daudz neatrisinātu problēmu, kas saistītas ar cilvēku veselības uzlabošanu. Pamatvirziena tas atspoguļots un atklāti tiek runāts par trūkumiem. Mēs ceram, ka projekta principi tiks nostiprināti ar likuma spēku, ka negatīvās tendences, kas sāka izpausties septiņdesmitajos gados un astoņdesmito gadu sākumā, tiks likvidētas.

Veselības aizsardzības darbinieku vidū ir izplatījusies tādas parādības kā birokrātisms, kukulnēmšana, neiejūtīga un rupja attieksme pret slimniekiem. Sānītāri epidemioloģiskais dienests nav īpaši uzņēmīgs ekoloģijas problēmu risināšanā. Daudzus gadus netika pievērsta nepieciešamā uzmanība veselīga dzīves-

veida iedibināšanas darbam, — teikts veselības aizsardzības darba pārkārtošanas pamatvirzienos, kur skarti arī citi ļoti svarīgi virzieni ārstnieciskā un profilaktiskā darba uzlabošanai.

«Nav dūmu bez uguns», — māca sena tautas gudrība. Arī mēs savā rajonā vēlam nereti tikām izdevuši par esošo. Tāpat laikam ir bijuši kukuldevēji un nēmēji. Tāpat balto virsvalku ir nēsājuši un valkā cilvēki, kuri ne katreiz ir gribējuši, ieklausīties savu pacientu domās. Kur nu vēl dvēselē! Manuprāt, tieši tāpēc, ka ārsts līdz šim saņem algu nevis par kvalitāti, bet vienlīdzīgi par nostrādātajām stundām, viņš atļaujas strādāt viduvēji. Bet kurš no mums, pacientiem, grib saņemt viduvēju medicīnisko palīdzību? Nevien!

Ar dziļu cieņu prielieši atceras ķirurgu Augustu Paipalu. Ne tikai pilsētnieki. Ikvienā lauku sētā viņam bija autoritāte. Un katrs, kam nācās saņemt ķirur-

gisku palīdzību, varbūt vienkārši konsultāciju, ārstu Paipalu joprojām sauc par savējo. Iespējams, ka kādreiz darbā arī viņš kļūdījās, Nekļūdās tas, kurš nestrādā. Ķirurgs nereti cīnījās par cilvēku dzīvību, viņš prata sasirgušo nomierināt, prata teikt nomierinošus vārdus slimnieka tuviniekiem. Meklēja un rada efektīvas ārstēšanas metodes arī tad, kad nebija ne materiāli tehniskā nodrošinājuma, ne augsti kvalificētu speciālistu, ne vajadzīgo medikamentu.

Sodien jaunie ķirurgi un citu specialitāšu ārsti strādā jaunajā poliklīnikā. Un nebaidos teikt: strādā viduvēji. Iespējams, ka daļa no viņiem ir prasmīgi speciālisti, taču bezjūtīga attieksme pret slimniekiem kļuvusi par ikdienišķu parādību. Ne katreiz diagnostikas un ārstēšanas līmeņi apmierina pacientus. Ne katreiz darīts viss iespējamais, lai profilakses, diagnostikas un ārstēšanas darbs kļūtu par cilvēku

Latvijas KP
rajona komiteja

Uzticību neattaisnoja

Latvijas KP rajona komitejas birojs izskatīja Daugavpils auto-uzņēmuma Preiļu kolonnas šoferu PSKP biedru kopš 1983. gada P. Spiridonova personīgo lietu un apstiprināja rajona pārtērētāju biedrības partijas pirmorganizācijas lēmumu izslēgt P. Spiridonovu no PSKP biedru rindām.

Viņš organizēja ledzersanu darba vietā. Atgriezies mājās, P. Spiridonovs sarīkoja skandālu un nodarīja sīvas miesas bojājumus.

Valsts statistikas rajona informācijas un skaitļošanas nodaļas operatore T. Namešņikova pagājušā gadā jūlijā tika uzņemta PSKP biedru kandidātos, Tomēr viņa neattaisnoja biedru uzticību. Kandidāta stāža laikā viņa pieļāva darba disciplīnas pārkāpumus, nenopietni izturējās pret uzticētajiem sabiedriskajiem pienākumiem, neveikāja uzmanību sava idejiski politiskā līmeņa celšanai.

Latvijas KP rajona komitejas birojs apstiprināja Iestādes partijas pirmorganizācijas sapulces lēmumu, kurā teikts, ka T. Namešņikova nav saņēmusies Iestādei partijai un nav cienīga būt tās rindās.

Neattaisnoja uzticību arī PSKP biedru kandidāts Leņina kolhoza mehanizators J. Soldris. Kandidāta stāža laikā viņš pieļāva komunistiskās morāles normu pārkāpumus, necienīgi izturējās sadzīvē. Leņina kolhoza partijas pirmorganizācijas biroja loceklis vairākkārt runāja ar viņu par necienīgu izturēšanos. Tomēr mehanizators nepareizi uztvēra sev adresēto kritiku un neizdarīja vajadzīgos secinājumus.

Partijas rajona komitejas birojs apstiprināja Leņina kolhoza partijas pirmorganizācijas lēmumu, ka J. Soldris iepriekš minēto lēmumu dēļ nevar tikt uzņemts partijā.

veselības nostiprināšanas kompleksu.

Sinī sakarībā gribu minēt Preiļu poliklīniku. Gan mediķi, gan mēs, rajona iedzīvotāji, poliklīniku vairs nesaucam par jaunu, bet... Kāpēc joprojām tur nedarbojas balneoloģiskie kabineti? Tā taču ir visistākā veselības kalve — sanatorija uz vietas! Pēc projekta telpas šim nolūkam esot paredzētas. Ja jau tas dārgi izmaksā, varētu ieviest maksas pakalpojumu. Tagad uz to mudina jaunais likumprojekts: «Lai paplašinātu iespējas apmierināt iedzīvotāju vajadzības pēc atsevišķiem medicīniskās palīdzības veidiem, jāorganizē saimnieciskā aprūpina poliklīnikas, tai skaitā veselības nostiprināšanas kompleksi».

Jā, sakrājies daudz problēmu, kas saistītas ar veselības aizsardzības pasākumu attīstīšanu, tāpēc priecājamies par veselības aizsardzības pārkārtošanas pamatvirziena projekta komplekso raksturu ir radusies ticība, ka veselības aizsardzībā sākas liela un nopietna pārkārtošanās.

V. VAIVODE,
Preiļos

EJOT PAĀTRINĀJUMA CELU

Visdažādāko profesiju pārstāvji jaunākās vēstīs par Padomju zemes dzīvi uzzina ar Rīgas ražošanas apvienībā VEF izgatavoto tranzistoru palīdzību. Tie lieti noder geologiem un polārpētniekiem, celtniekiem un aiņu ganiem. Visu Padomju Savienības republiku mazajās un lielajās pilsētās darbojas kvazielektroniskās telefona centrāles «Kvants» ar šīs apvienības marķu. Taču ne jau tikai apvienības jaunākās izstrādes vien eksponētas PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādē sarīkotās jubilejas skates Latvijas nodaļā.

Rūpes par darba cilvēka vitālo vaju-

dzību apmierināšanu ir galvenais temats Latvijas dienās, kas 27. augustā sākās PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādē.

Padomju varas gados Latvijā notikušas milzīgas pārmaiņas. Tagad republikas veidolu nosaka tādas nozares kā radioelektronika, transporta un enerģētikas mašīnu būve, ķīmiskā rūpniecība, augsti attīstīta lauksaimniecība, zinātne un māksla. Tas sasniegts ar visu savienoto republiku atbalstu un palīdzību. Atjaunot kara sagrauto ekonomiku Latvijai palīdzēja Urālu metāls, Doņeckas ogles, Uzbekijas kokvilna.

— Pašlaik, Lielā Oktobra 70. gada dienas priekšvakarā, ar sevišķu spēku izskan latviešu strēlnieku devīze «Par brīvu Latviju brīvā Krievijā!». — saka PSRS Augstākās Padomes deputāte, Pļaviņu vidusskolas direktore E. Kupča. — Tautu draudzība ir visu panākumu ķīla.

Padomju Latvijā tiek konsekventi realizēts pavērsiens uz aktīvāku sociālo politiku, uz darbalaužu darba un dzīves apstākļu uzlabošanu. Izstādes eksponāti ļauj iepazīties ar republikas komplekso programmu «Dzīvokli-2000». Tās realizācijā piedalās vietējās padomes, rūpniecības un lauksaimniecības uzņēmumu kolektīvi.

Daudzi no tiem uzņēmumiem saistības apgādāt visus savus darbiniekus ar atsevišķu dzīvokli jau līdz 1995. gadam.

Republika pirmā mūsu zemē uzsākusi iedzīvotāju vispārēju dispanserizāciju. Liela loma šādā plašā cilvēku veselības stāvokļa izmeklēšanā ir elektroniskajai skaitļošanas tehnikai. Izstādē demonstrēta sistēma «Kasmon» koordinē šo darbu. Elektroniku plaši lieto daudzās republikas tautas saimniecības nozarēs. Ar tās palīdzību pēti sabiedrisko domu, to izmanto profesijas izvēle un darba kolektīvu veidošanā.

Ar republikas mākslinieciskajiem kolektīviem maskaviešus un galvaspilsētas viesus iepazīstinās svētku kultūras programma.

TASS korespondents

Partijas dzīve: pārskati un vēlēšanas

Kritika kritikas dēļ

Nedrīkst teikt, ka Preiļu 21. PMK otrā iecirkņa partijas grupas vadītāja A. Ruskula ziņojumā, kuru viņš nolāsīja partijas grupas pārskata un vēlēšanu sapulcē, nebija kritikas. Diemžēl šī kritika būtībā bija tikai kritika kritikas dēļ. Jāpiekriet, protams, ka šī gada pavasarī un lielākoties arī vasarā bija lietaini. Tas nenoliedzami aizkavēja pārpurvoto zemju meliorāciju. Taču nedrīkst aizmirst, ka tikai šī iemesla dēļ ražošanas uzdevumi šajā pusgadā nav izpildīti. Nopelt dabu slikto laika apstākļu dēļ, uzvelt visu vainu tai — tā nav pareiza rīcība. Vai labāk nebūtu pastāstīt par

tām kļūdām, kuras pieļāvuši saimnieciskie darbinieki, par viņu darbības vājo kontroli, par partijas grupas nepietiekamo organizatorisko lomu kolektīvā?

Tomēr par to A. Ruskulis savā ziņojumā runāja tikai garāmejojot. Paškritikas A. Ruskulim trūka, arī vērtējot savu personīgo darbu, kas veikts, pildot partijas grupas vadītāja pienākumus. Viņa noguldināto ziņojumu klātesošie klausījās tikai, kā mēdz teikt, ar pus ausi. Lielu uzmanību A. Ruskulis veltīja tieši pagājušajā gadā gūtajiem panākumiem, kuri klātesošajiem bija jau labi zināmi.

Partijas biedriem, protams, gribējās zināt, kāda ir viņu vadītāja objektīvā nostāja, vērtējot pirmā pusgada plāna neizpildīšanu otrajā iecirknī. Šeit bija paši zemākie rādītāji un plāna izpilde sasniedza tikai 88 procentus. Komunistus tāpat uztrauca arī nebūšanas saimnieciskā aprēķina ieviešana un darba apmaksā pēc līdzdalības koeficienta drenāžas brigādēs. V. Ruskulis savā pārskatā šo situāciju raksturoja tikai kā strādnieku nevēlēšanos pieņemt progresīvo darba formu un noteikto pārmaiņu nesaprašanu.

Un tomēr apiet aso jautājumu partijas grupas vadītājam heizdevās. Brigādiere S. Krupko debatēs atklāja strādnieku neapmierinātības cēlonus, runāja par strīdu iemeslu sakarā ar lietderības koeficienta ieviešanu un lūdza otrā iecirkņa vecāko

darbu vadītāju A. Pastoru un 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas administrāciju argumentēti izskaidrot strādniekiem līdzdalības koeficienta mērķi un ar to saistīto darba apmaksā pēc gala rezultāta. Traktorists J. Mihallovs ieteica, lai iekonomētu darba laiku, ēdienu termos nogādāt darba vietās, bet ne vadīt melioratorus autobusos uz kolhozu ēdnīcām, kuras patlaban ir talcīnīku pārpilnas.

Metinātājs J. Smans, traktorists J. Mihallovs un elektriķis V. Piskunovs izteica piezīmes otrā iecirkņa vecākajam darbu vadītājam un organizācijas administrācijai par vājo materiāli tehnisko nodrošinājumu, nepietiekamo ražošanas vadības demokratizāciju, par atklātību pusbalsi un kritikas nepieņemšanu.

Partijas grupas biedri par savu vadītāju ievēlēja brigādiere S. Krupko.
A. KOVALENKO,
Latvijas KP rajona komitejas instruktors

PALĪDZĒSIM MEKLĒJUMOS

Jubilejas gads ir rosinājis novadpētniecības darbu. Interese par vēsturi ir pieaugusi ne tikai mūsu rajonā. Par to liecina arī redakcijā saņemtās vēstules. Arī mēs paši, sagatavojot vienu vai otru materiālu, griežamies pēc palīdzības visai tālu. Izzināt sava novada vēsturi, sameklēt ziņas par mūsu zemē guldītajiem varoņiem mums palīdz vēsturnieki un jaunie novadpētnieki brālīgās republikās. Tādu pašu palīdzību viņi gaida arī no mums.

Esmu pedagogs — novadpētnieks, pasniedzēju ģeogrāfiju un vēsturi. Pētniekošanas slavas apvīto latviešu sarkano strēlnieku vēsturi kaujās pie Kahovkas un Perekopa 1920. gadā pret barona Vrangela baltgvaru armiju.

Kahovkas placdarmu ieņēma 13. armijas daļas, kuru komandēja Roberts Eidemans. Kahovkas virzienā cīnījās arī Latviešu strēlnieku divīzija. To komandēja Kirils Stucka, bet komisārs bija Roberts Apinis. It sevišķi izcēlās 3. strēlnieku pulks (komandieris komunistu Jānis Adamsons). Pulks viens no pirmajiem forsēja Dnepru, ieņēma ienaidnieka nocietinājumus un deva lielu ieguldījumu Latviešu divīzijas sekmīgā operācijas veikšanā. Par šīm cīņām pie Kahovkas Jānis Adamsons tika apbalvots ar Sarkanā Karoga ordeni.

Pie mums, Hersonas apgabala, ir latviešu strēlnieku vārdā nosauktais sovhozs, viņiem veltīti pieminekļi.

Pavisam nesen es veicu lielāku ceļojumu pa Padomju Latviju, iepazīnos ar vietām, kuras glabā padomju varas aizstāvju piemiņu. Kāpēc šāds ceļojums tika veikts?

— To radīja pārmaiņotības. Jā, tā pati pārmaiņotības, kas rit visās mūsu dzīves sfērās. Jaunās paaudzes militāri patrio-

tiskā audzināšana, tajā skaitā novadpētniecības darbs šodien prasa izdarīt lielas korekcijas. Nepieciešams saglabāt visu vērtīgo, vajadzīgo, kas uzkrāts iepriekšējos gados, un atteikties no formalisma, arīšķības. Bet pēdējā, ko tur liegties, vēl ir sasto-pami novadpētniecības darbā. Uzskatu, ka šo darbu nedrīkst veikt formāli, pa vecam. Mums ir jāņem vērā to jauniešu pieaugošās prasības, kuri rit kļūs karavīri.

Mums ir zināms, ka lielus meklējumus veic Preiļu rajona novadpētnieki, lai uzzinātu visu par saviem novadniekiem. Mēs griežamies pie jums ar lūgumu. Mums ir nepieciešamas ziņas par katru latviešu strēlnieku, kurš cīnījās pret Mahno bandām un Vrangela baltgvaru armiju. Mūsu īpašu interesi izraisa ziņas par tiem sarkanajiem strēlniekiem un komandieriem, kuri bija apbalvoti ar Sarkanā Karoga ordeni.

Šīs ziņas mums ļoti palīdzētu militāri patriotiskajā audzināšanā. Materiālus lūdzam adresēt: 325025, Hersonā, pasta kastīte numurs 70.

A. CITRONS,

Vissavienības pārgājiena par revolucionārās cīņas, kauju un darba slavas vietām Hersonas apgabala štāba loceklis

saimnieciskās ražošanas pirm-rindnieki.

...Zvans drīz vēstīs par mācību sākšanos. Iestāsies klusums mācību auditorijās.

Veiksmi jums teorijas un prakses apgūšanā, panākumus jaunajā mācību gadā.

B. ZERNOVS

ATTEĻĀ: Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskās vidusskolas jaunais mācību korpuss.
J. SILICKA foto

Jaunā mācību gada priekšvakarā

Šī jaunā, gaišā un plašā ēka priecē acis. Jaunā mācību gada priekšvakarā pienāca jūrģ arī Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskās vidusskolas audzēkņu un pasniedzēju kolektīviem. Valsts komisija pieņēma ekspluatācijā jauno mācību un ražošanas korpusu ar daudzām lieliskām auditorijām, zālēm, mācību kabinetiem.

Kopā ar skolas direktoru N. Leonovu apstaigājām šo mūsdienīgo divstāvu celtni. Vienā no

plašajām mācību telpām sev vietu atradis Somija ražotais kombains. Direktors piebilst, ka audzēkņi iepazīs ne tikai mūsu zemē, bet arī ārzemēs ražotās jaunākās lauksaimniecības mašīnas. Praktiskajās nodarbībās viņi iegūs nepieciešamās lemaņas darbam rajona kolhozos un sovhozos, izies īstu profesionālās un pilsoniskās veidošanās skolu. Un šeit viņiem palīgā nāks profesionāli tehniskās vidusskolas meistari, darbuzzinātāji, lauk-

skaidri. Nepieciešams uzbūvēt pašiem savu firmas veikalu, kurā preču apgrozība gadā būtu apmēram 100 tūkstoš rubļu. Es uzsveru — apmēram. Jo daudz kas ir atkarīgs no veidojošās konjunktūras.

PRECES MĀJAI, ĢIMENEI

Būs firmas veikals

Pie traukiem nav trauku — tik nepārsūdzami daudz ledzīvotāji vērtē stāvokli, kāds vērojams abu pilsētu un arī lauku veikalos. Šis vērtējums attiecināms uz Līvānu stikla fabrikā ražotajiem šķirnes traukiem, kurus plaši pazīst ne tikai ārpus mūsu rajona, bet arī aiz republikas robežām. Vēl jāpiebilst, ka šī produkcija domāta arī eksportam.

Patiešām, par vietējās stikla fabrikas jaunāko produkciju mēs zinās gūstam ja nu vienīgi no reklamām un sludinājumiem, jo lielākā daļa šīs produkcijas, apējot mūsu tirdzniecības punktus, tiek nosūtīta vai nu uz Rīgu — firmas veikalam, vai arī uz republikānisko tirdzniecības bāzi vai...

Sevišķi apbēdināti jūtas līvānieši: pašiem sava stikla fabrika, bet nav iespējams iegādāties tās labākos izstrādājumus, nemeklējot nekādus aplinkus ceļus — dažāda veida «sarunāšanu», «pazīšanu».

Par šo tematu mēs runājamies ar Līvānu stikla fabrikas direktoru J. SKREIVERU.

— Ceru, ka jūs nesāksiet noliegt tos pārmējumus, ko jūsu fabrikai adresējuši gan potenciālie pircēji, gan dažāda līmeņa sapulču dalībnieki, gan arī, visbeidzot, partijas rajona komitejas plēnuma dalībnieki.

— Iebilst tiešām ir grūti. Piegādes līgumi ir noslēgti tā, ka mūsu produkcija, lai cik paradoksalā tas arī būtu, tiek nosūtīta uz Jekburieni, tikai ne uz sava rajona veikalēm. Dažnedažādi tirdzniecības organizatori to vien dara, kā ņem fondus lauku veikalēm, kamēr Daugavpils starprajonu bāze, kas apkalpo rajona tirdzniecības punktus, ir tieši lauku veikalu apgādātāja. Tas, protams, nevar neietekmēt stikla izstrādājumu sortimentu vietējos veikalos.

— Kāda ir iezja?

— Tā iezīmejas jau diezgan skaidri. Nepieciešams uzbūvēt pašiem savu firmas veikalu, kurā preču apgrozība gadā būtu apmēram 100 tūkstoš rubļu. Es uzsveru — apmēram. Jo daudz kas ir atkarīgs no veidojošās konjunktūras.

— Kādu jūs iedomājaties Līvānu stikla fabrikas firmas veikalu?

— Sākšu ar to, kas šodien zināms jau pavisam skaidri: veikals būs izvietots topošās 15 dzīvokļu mājas pirmajā stāvā. So māju uzbūvēsim saimnieciskā kārtā Rīgas un Raiņa ielas stūrī Līvānos. Veikals aizņems 160 kvadrātmetrus. Domāju, ka tas būs pietiekami.

Nebūt ne pēdēja vietā liekama tā saucamā preču parādīšana no labākās puses. Pēc personīgi gūtās rūgtās pieredzes esmu pārliecinājies, ka pat galvaspilsētas pārdevējiem nerūp mūsu izstrādājumu liktenis; kā gan izskatā, vāze, ja tā izstādīta plauktā, tikko izņemta no iesaiņojuma! Esmu pārliecināts, ka gluži citādi tas pats izstrādājums izskatīsies uz spoguļstikla sienas fona. Un ja vēl pārdevējs konsultants parūpēsies, lai apmierināti būtu pat pircēji ar vizuālmācīnātāko gauri (un mūsu pienākums ir ieinteresēt šo pārdevēju tā strādāt), domāju, tad tā lieta ies. Kas attiecas uz precī, mēs patiešām pieņēmsim pēdējās to nelielās partijās, pastāvīgi atjauninot sortimentu.

Uzskatu, ka rajona iedzīvotājiem iepatiksies arī šāds pakalpojums: veikalā varēs oficiāli noformēt pasūtījumus, pēc kuriem tiks izgatavoti dāvanu komplekti — pilngadības svētkiem, kāzām, jubilejām utt. Tas darīs galu ne vienmēr likumīgā ceļā kārtotiem darījumiem starp pašzītāju un izgatavotāju.

Un, visbeidzot, pēc talonu šī tēmas veikalā apkalpos mūsu fabrikas strādniekus. Tādi ir mūsu pašreizējie plāni.

— Negaidot absolūti precīzu atbildi, es tomēr gribu pajautāt — kad isti jaunais veikals vērs savas durvis pircējiem?

— Jums taisnība, konkrētu termiņu nosaukt es nevaru. Patlaban radām tehniskos priekšnoteikumus dzīvojamās mājas celtniecībai un šogad plānojam ielikt tai pamatus. Turpmākais būs atkarīgs no daudz un dažādiem apstākļiem. Diemžēl tos mainīt ne vienmēr ir uzņēmuma spēkos. Tomēr firmas veikals būs — tas ir neapstrīdams fakts.

Intervēja I. KORŅOVA

Bez ganībām — tirā nelaime

PSKP CK jūnija Plēnumā daudz tika runāts par personīgo palīgsaimniecību attīstību, par kolhoznieku un sovhoza darbinieku piemājas zemes gabalu efektīvāku izmantošanu.

Nevar noliegt, lauksaimniecības preču deficīts mūsu veikalos nereti radies tāpēc, ka daudz cilvēki laika gaitā ir atradinājušies turēt māļļopus. Nebūnos arī par to, ka šodien daudz lauku speciālisti paši neprot pat govi izslaukt, izkapti nav rokās turējuši, arī mājai un saimniecībai derīgus priekšmetus neprot sameļstarot.

Ja arī kāds no jaunajiem Rušonas padomju saimniecībā sado-mās turēt govi, viņam, centrālā ciemata iedzīvotājam, tas nenāksies viegli. Blakus mājām atstāt kaut nelielas ganības per-

sonīgajām govīm, aītām, teļļēm nevienam nelenāk prātā.

Arī mēs iegādājāties govi, taču, kad pienāk vasara, ar to ir tirā nelaime: ganību nav, arī kuti lopiņu neturēsi — nav ar ko barot. Tā nu mēs vedam brūnālinu pie saviem vecākiem, kuri dzīvo 5 kilometru attālumā no centra. Rītos man pašai govs ir jāslauc, vakaros arī. Lai nokļūtu līdz turienel, izmantoju visus iespējamus satiksmes līdzekļus.

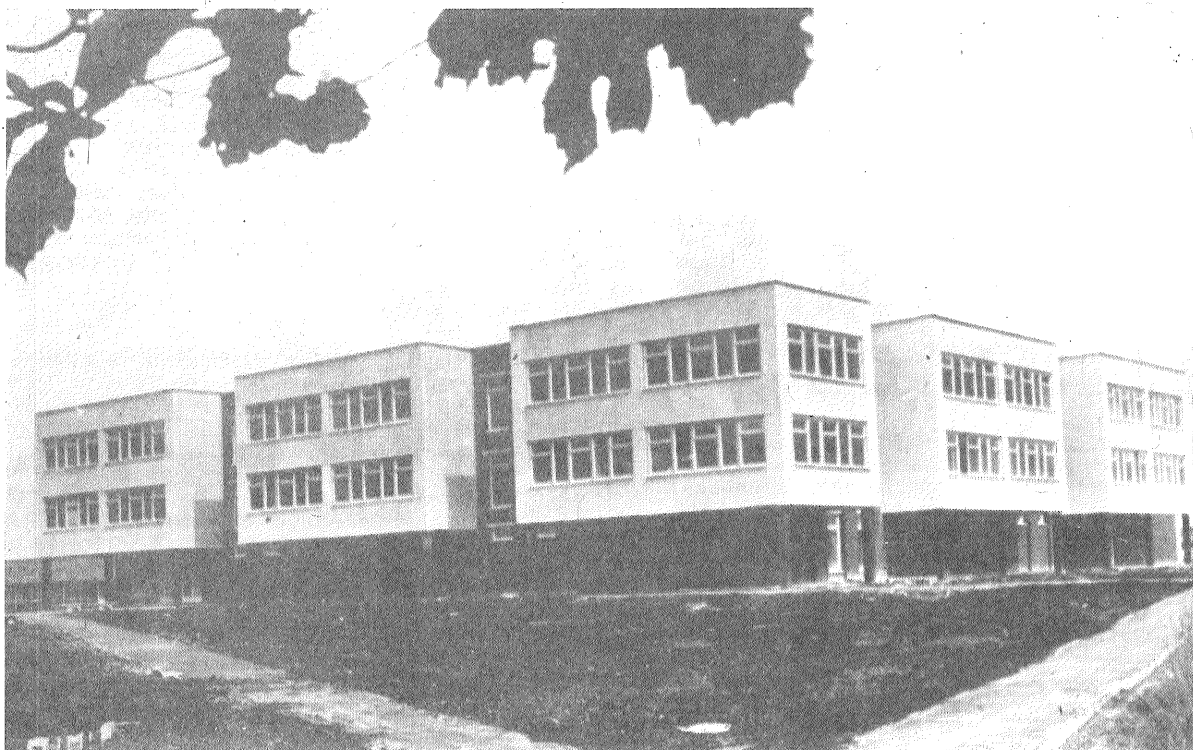
Manuprāt, laikrakstam vajag asāk izvirzīt jautājumus par pārtikas preču ražošanas attīstību ne tikai sabiedriskajā, bet arī individuālajā sektorā. Cilvēku iniciatīvai jāpaver brīvs ceļš.

V. BOGDANOVA,
Rušonas padomju saimniecības ciltislietu zootehniķe



Patlaban aizvien lielāka uzmanība tiek pievērsta iedzīvotāju apkalpošanai tieši darba vietās. Līvānu eksperimentālajā māju būves kombinātā darbojas rajonā paqaidām vienīgais aptiekas kiosks. To vada Anna Aizpuriete. Viņa ir aptiekas darbiniece kopš 1950. gada. Ilgus gadus strādāja par 58. aptiekas vadītāja vietnieci. Tagad jau trīs gadus ir pensijā, taču jūtas moza un turpina darba qaītas kombināta aptiekas kioskā. Viņa gādā par to, lai kioskā vienmēr būtu pietiekami zāļu, laiņņi saqaida ikvienu kombināta strādnieku.

ATTEĻĀ: Anna Aizpuriete,
J. ZANDES foto



Dzīves spars un optimisms „Gunskurs” — jubilārs

Sogad mūsu jubilāru pulkam pievienojusies arī Paulīne Bulmeistare.

Aiz muguras bagāts darba mūzs. Un tomēr jubilāre strādā. Nemanot ražošanas apvienībā «Daiļrade» aizvadīti 4 gadi, kaut gan sen būtu varējusi atziet pēlnītu atpūtā. Vējainā rudens vakarā vai aukstā ziemas dienā nevienu vien patīkami silda viņas adītās jakas un džemperī.

Paulīne Bulmeistare vienmēr ir aktīva līdzdalībniece visās iecirkņa rīkotajās izstādēs un citos pasākumos. Kolektīva sapulcēs viņa izteic ne mazums vērtīgu domu. Māksla runāt ar cilvēkiem iegūta ilgajos darba gados tautas izglītības sistēmā un citos atbildīgos amatos.



Izaudzīnāta meita Ilona, kura atgājusī mātes pēdās — strādā Līvānu 1. vidusskolā par skolotāju, ir mūzika. Arī mazmeita Jonīta ir draugs ar mūziku. Vēl nav zināms, kādu profesiju viņa izvēlēšies, taču var nešaubīties — viņa tāpat kā vecmāmiņa un māmiņa darba nebīsies.

Paulīne Bulmeistare apmeklējusi daudzas mūsu zemes pilsētas, pabūts arī ārzemēs — Bulgārijā, Sirdī palikusi viena doma: pasauli redzēt ir ļabi, lai vēlreiz apjaustu, ka nekur nav labāk kā savās mājās, savā draudzīgajā ģimenē. Mūsu jubilāres dzīves spars, optimisms un neizsīkstošā enerģija neliek manīt aizvadīto gadu nastu. No sirds apsveicam mūsu jubilāri un novēlam arī turpmāk nezaudēt možumu un dzīves prieku, būt tikpat aktīvai un darbīgai. **S. PRIKULE,** ražošanas apvienības «Daiļrade» Līvānu iecirkņa strādāniece

Pirms septiņdesmit gadiem 1917. gada 25. augustā iznāca Latgales jaunības žurnāla «Gunskurs» pirmais numurs. To iespieda Rēzeknes tipogrāfijā «Darbs un Zīnība». Izdevuma galvīnā bija lasāmi vārdi «Jaunības lozungs — taisnība».

Revolucionārie notikumi Krievijā iekvēlināja Latgales jaunatne tautas mīlestību un nelokamu gribu cīnīties par taisnību, par savas dzimtas puses ļaunu atbrīvošanu no gadsimtu apspīestības un tumsības jūga. Novada jaunatne vēl tikko bija, pārvarot milzīgas grūtības, izlauzusi sev ceļu uz izglītību.

Jaunatnes (pirms septiņdesmit gadiem teica — jaunības) guns bija karsta. Žurnāla izdevēja bija Jaunības Savienība jeb Sadržība. Un tās ierocis bija ne tikai spalva. Tā rīkoja vakarus, lai ar piemērotu programmu sētu apmeklētājos brīvības un taisnības vārdus.

Latgolas Jaunības Savienības vadītāji un «Gunskura» izdevēji rūpējās par to, lai bērni tiktu sūtīti skolā. Pirmais numurā V. Zeimais rakstā «Meklejt gaismas» aicināja: «Tautiņi, meklejt gaismas, žalojt sovus bārnus, syutit puikas un meitines... Bārnī, lyudzit dzymdynotojus, lai atdūd Jyusus mocētis!» Minētais raksts beidzas ar piedāvājumu pierakstīt lūgumus, sagādāt bērniem repetitorus, tādus cilvēkus, kuri palīdzētu bērniem sagatavoties iestātai skolās. To darīt bija apņēmusies V. Zeimais.

Latgolas Jaunības Savienības vadītāji un «Gunskura» izdevēji rūpējās par to, lai bērni tiktu sūtīti skolā. Pirmais numurā V. Zeimais rakstā «Meklejt gaismas» aicināja: «Tautiņi, meklejt gaismas, žalojt sovus bārnus, syutit puikas un meitines... Bārnī, lyudzit dzymdynotojus, lai atdūd Jyusus mocētis!» Minētais raksts beidzas ar piedāvājumu pierakstīt lūgumus, sagādāt bērniem repetitorus, tādus cilvēkus, kuri palīdzētu bērniem sagatavoties iestātai skolās. To darīt bija apņēmusies V. Zeimais.

majs, Jons Zvīdra un Jons Opyncāns.

Žurnālā nodrukāti vairāki stāstiņi. Vētrains vārsmas šeit publicēja S. Putāns, E. Kozlovskis, D. Trūps.

Nākošie «Gunskura» laidieni iznāk Petrogradā, pēdējais — piektais tā numurs — 1918. gada februārī. Rēzeknē tam iznākšana ir liegta, un pie tam liela daļa Latgales Jaunības Savienības darbinieku un aktīvāko žurnāla līdzstrādnieku bija pārcēlušies uz toreizējo latgalešu centru. No turienes pirmie izglītotie tautieši ievadīja dzimtenes atmodu.

No Latgales Jaunības Savienības un «Gunskura» līdzstrādniekiem vēlāk izveidojās nelokāmi cīnītāji par padomju varu — Jons Zvīdra, V. Zeimais, J. Rampāns un citi.

V. RADIS

SPEKTRIS

SESTDIENAS LAPPUSE

Redakcijas viesis — Juris Helds

PĒC PEDEJAS L. PAEGLES VALSTS VALMIERAS DRAMAS TEATRA VIESIZRĀDES (A. DEGLAVA ROMĀNA «RĪGA» DRAMATIZĒJUMA) MOŠU REDAKCIJAS VIESIS BIJA AKTIERIS UN DZEJNIEKS JURIS HELDS. VIŅA VĀRDS NAV SVĒGS GAN TEĀTRĀ, GAN DZEJAS MILOTAJĀM PIRMS DESMIT GADIEM IZNĀCA DZEJNIEKA «KRAJUMS «NAKTSPUNTA TESTAMENTS», TRIS GADUS VĒLĀK — «SIRMĀS ATSEĻAS», TAGAD CEĻĀ PĒC LASĪTĀJA IR VIŅA JAUNĀ GRĀMATA «ATMINAS LAUSKAS» (PATS AUTORS JAU SAŅĒMIS SIGNĀLEKSEMPĻĀRU). SNIEDZAM DAŽUS DZEJĻUS NO JURA HELDA PEDEJĀ KRAJUMA.

Cērt krustu likteni
caur dzelzi
un caur rūsū
caur aizmirstības miglu.
seno zīmi cērt

Cērt krustu likteni
caur gadiem nolādētiem
caur sāpi izdzisušo
cērt līdz Atmiņai

Cērt krustu likteni
par tiem
kas guļ bez krustiem
kam baltu sveci tundra
neiedegs neviens

Roķas atmiņa ir glāsts
glāsta atmiņa ir sapnis
sapņa atmiņa ir bezgalība;
melnu zirgu sirmās ēnas
zilā stīgā izskanot

Kādas vecītes (ne)teiktais

negaidū vairs
acis lumšas jau
gan domāju atnāks
atgriezies
vai atsūlīs zīru
nekā

nav vairs neviens
sabrucis viss
nevienu vairs
kur tie godi
tie kas pārnāca
klusē
vai nezin nekā
ak dieviņ
kāpēc tā vajadzēja

nekā sliktā
mēs rebijām darijuši
vai tā ar cilvēkiem vajadzēja
bet kam tu sūdzēsi
kur tu iesi

Nekaliet monētās
lauvas un ērgļus
(saudzējiet varenos...),
iekaliet
vecu vīru uz krūķiem —
un būs tam saules mūžs

Pie videosalona „Fregat” ekrāniem

TIRASPOLE (Moldāvijas PSR). Šajā pilsētā atvērta kooperatīva videosalona «Fregat» zāle atgādina sena burinieka kopkājīti. Kooperatīva locekļi izveidojuši filmotēku no pasaules kinomākslas zelta fonda lentēm, kā arī sagatavojuši muzikālu izklaidēšanās programmu.

Visjaunākie videosalona viesi varēs šeit noskatīties multiplikācijas filmas, bet gados vecāki — padomju un ārzemju estfādes jaunumus, kā arī videolentē ierakstītās sporta pārraides un citus Centrālās televīzijas raidījumus.

TASS

Raiņa tēls tēlnieka Kārļa Zemdegas daiļradē

Tēlnieka Kārļa Zemdegas dzīves gaita sākusies Kurzemē, bijušajā Cīravas pagastā saimnieka Jāņa Baumaņa ģimenē. Pirmie bērnības lespaidi: novada daba — lēzenie pakalni ar ezeru ledobēm, šūdoņu sanestie laukakmeņi tīrumu malās un pasaku tēli — puķi, brunītiņi, varonis, kas ar tiem cīnās, un dabas norišu personifikācijas folklorā — Laima un Māra, dziļi iegūlās atmiņā un saglabājās visam mūžam.

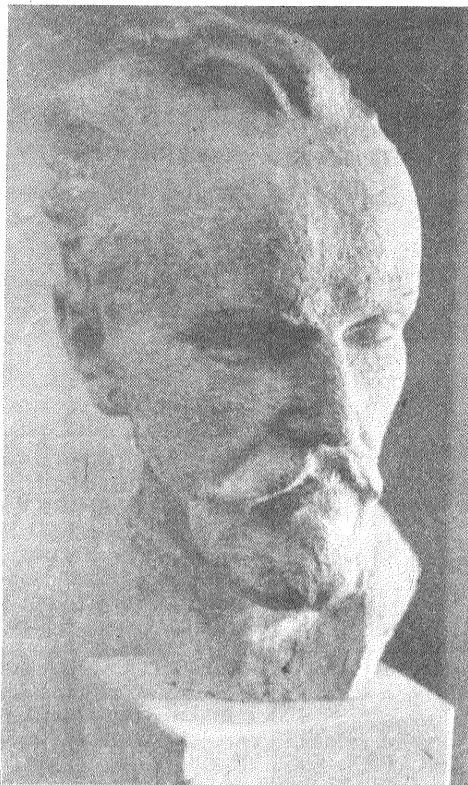
Agri iemācījies lasīt, zēns ledzīlīnājās grāmatās, sāka zīmēt. Šis aizrautīgās intereses kļuva par noteicošām vispirms vietējā pagastskolā, vēlāk Aizputes pilsētas skolā. Šeit nākamais mākslinieks jau mācījās gleznot pie vietējā skolotāja K. Senhofa.

Viņa agrīnā interese par literatūru un filozofiju apvienojās ar nodomu darboties kādā no tēlotājas mākslas nozarēm. 1913. — 1914. gadā viņš mācījās V. Blūma zīmēšanas un gleznošanas skolā Rīgā, Neģuvis šeit apmierinājumu, K. Zemdega devās uz Viļņu brīvdzīvē mācības, bet drīz vien atgriezās mājās.

1921. gadā K. Zemdega vienlaicīgi iestājās divās augstskolās — Latvijas universitātes Filoloģijas un filozofijas fakultātē un Latvijas Mākslas akadēmijā. 1925. gadā viņš pārtrauca filozofijas studijas un pilnīgi nodevās tēlniecībai. 1927. gadā ar diplomdarbu «Jēkaba cīņa ar engeli» viņš beidza tēlniecības meistardarbnīcu K. Rončevska vadībā.

Pēc akadēmijas beigšanas jaunais tēlnieks vēl vienu gadu nostrādāja Burkarda Dzena vadītajā Lietišķās tēlniecības meistardarbnīcā, kur papildināja zināšanas akmens apstrādes tehniskajos padomienos (akadēmijas mācību plānā šāda kursa nebija). Ar šo laiku sākās Kārļa Zemdegas darbs akmens tēlniecībā. Viņa pirmais darbs akmēni — norvēģu labradoritā cirstā poētiskā meitenes figūra «Nox minor» («Mazā nakts», 1928) tūdaļ pēc parādīšanās izstādē guva vispārēiu leņvību. Šajā darbā jau iezīmējās K. Zemdegas tēlnieka stilam raksturīgā romantizētā apgarotība un formu klasiskā skaidrība.

Nākamie gadi viņam bija neparasti intensīva darba posms visās tēlniecības lomās; piedalīšanās izstādēs ar stājdarbiem, meti pieminekļu konkursiem un šo



leceru īstenojums, darbs memoriālajā tēlniecībā, dekoratīvās kompozīcijas arhitekturnas objektiem.

Mākslinieka stila veidošanos ietekmēja pasaules mākslas vērtību iepazīšana. Agrīnās figūru kompozīcijas liecina par aizraušanos ar itāliešu gara mīlzi Buonarroti Mikelandželo Tiešu O. Rodēna vai A. Eurdēla ietekmju K. Zemdegas darbos. It kā nav, taču viņš šo meistarū mākslu ļabi pārzināja un no tās arī mācījās. Tāpat kā vairākiem citiem latviešu tēlniekiem, arī K. Zemdegam bija tuva senās Ēģiptes akmens tēlniecība. 1933. gada pavasarī viņš apmeklēja Aleksandriju, studēja tēlniecību Kairas muzejos. Atšķirībā no citiem māksliniekiem viņš vairāk uzmanības veltīja seno meistarū darbam ar figūru, tās proporciju likumībām, detaļas un tēlnieciskā veseluma attiecībām.

Jau kopš agras jaunības tēlniekam tuva Raiņa dzeja, visā Kārļa Zemdegas daiļradē skan raiņiski motīvi, īpaši jūtama tuvība dzejnieka filozofiskajām atzinām un intīmajai lirikai. Spilgtākais apliecinājums tam šajā jaunrades posmā ir Raiņa kapa piemineklis. Doma par šo pieminekli tēlniekam radusies dzejnieka bērū dienā, kad bija pulcējušies ļaunu tūkstoši, lai nestu pēdējo sveicienu aizgājējam. Tajā dienā tēlnieks isti izjutis, ko Raiņis nozīmē latviešu tautai.

1932. gadā Kārlis Zemdega iesniedza konkursa žūrijai pamatos gatavu kompozīciju atrisinātu Raiņa kapa pieminekļa metu. Žūrija pieņēma realizēšanai arhitekta Pētera Ārēnda projektu — valēju rotondu, ko arī sāka celt. Daži komisijas locekļi uzskatīja, ka vajadzīgs risinājums, kurā būtu iesaistīta tēlniecība. Tjika nolēmts rotondā novietot skulptūru un apstājās pie Kārļa Zemdegas meta. Mākslinieka lecerētājs pieminekļa idejas paudējs bija alegorisks: Jaunekļa tēls — radošā gara nemirstības, brīvības, atjaunotnes un pilnības alku izteicējs. Sākās sprāgs darbs pie pieminekļa modeļa izstrādāšanas un figūras izkalšanas no Somijas atvestajā 60 tonnu smagajā gaisārtajā granīta monolītā, kuru autors pats bija izraudzījies. Ar sabiedrības progresīvo spēku atbalstu piemineklis tika uzstādīts. Radījās šo optimisma un gara rosmes caurstrāvoto tēlu, skulptors apliecināja ticību progresīvo ideālu neuzvaramībai.

Alegorisku tēla risinājumu K. Zemdega izmantoja arī dažos pirmajā pasaules kara kritušajiem veiktajos monumentos; granīta cirstatam piemineklim Rūjienā viņš izvēlās Rūdofa Blaumana patriotisko Tālavas taurētāja motīvu, bet piemineklim Dobelē izmanto divfigūru kompozīciju, kurā senlatviešu karavīrs ir tautas spēka izteicējs, bet tautu meita — dzimtenes tēls, kas pauž garīgās skaidrības ideālu.

Jānis Raiņis un Kārlis Zemdega mūsu tautas uzverē ir nesaraļjami saistīti. Mākslinieks atkal un atkal atgriezās pie dzejnieka portreta. Pirmais no tiem — herma, kas novietota Raiņa parkā Jelgavā, nedaudz vēlāk bīste, kas atrodas LPSR Valsts Akadēmiskajā Raiņa Dailis teātrī, diorītā veidotais dzejnieka krūšutēls, kas sociālistisko zemju mākslas iz-

stādē Maskavā 1959. gadā saņēma sudraba medaļu.

Par darbu pie Raiņa tēla Kārlis Zemdega rakstīja: «Mans nolūks bija parādīt, cik daudz cēluma ir Raiņa dvēseles un viņa darbu dziļumā un smalkumā. Gribēju atklāt, kā no Raiņa personības izstaro viņa gara avotu spēki — gan dramatiskie, gan liriskie. Nevarēju neizimēt viņa seju arī sāpju līnijās, ko ierakstījušas buržuāziskajā sabiedrībā piedzīvotās klie-dzošās netaisnības. Raiņa dižēnā personība ir tik daudzpusīga, ka tās attēlojumā nav pieļaujams saurums, ierobežotība».

Pirmais konkurss par pieminekļa projektu Tautas dzejniekam bija organizēts 1947. gadā. Kārlis Zemdega tad iesniedza divus metus. Viens no tiem (otrā prēmija) rāda Raiņi trimdinieku: «...bet vai jūs neredzat, ka viņa stāvs ir leņpi nesalauzts?». Otrs ar devīzi «Gals un sākums» ieguva pirmo prēmiju. Šis kompozīcijas risinājums — sēdoša figūra — kļuva par pamatu tālākajam darbam pie Tautas dzejnieka monumenta. Pēc desmit gadiem notika atkārtots konkurss.

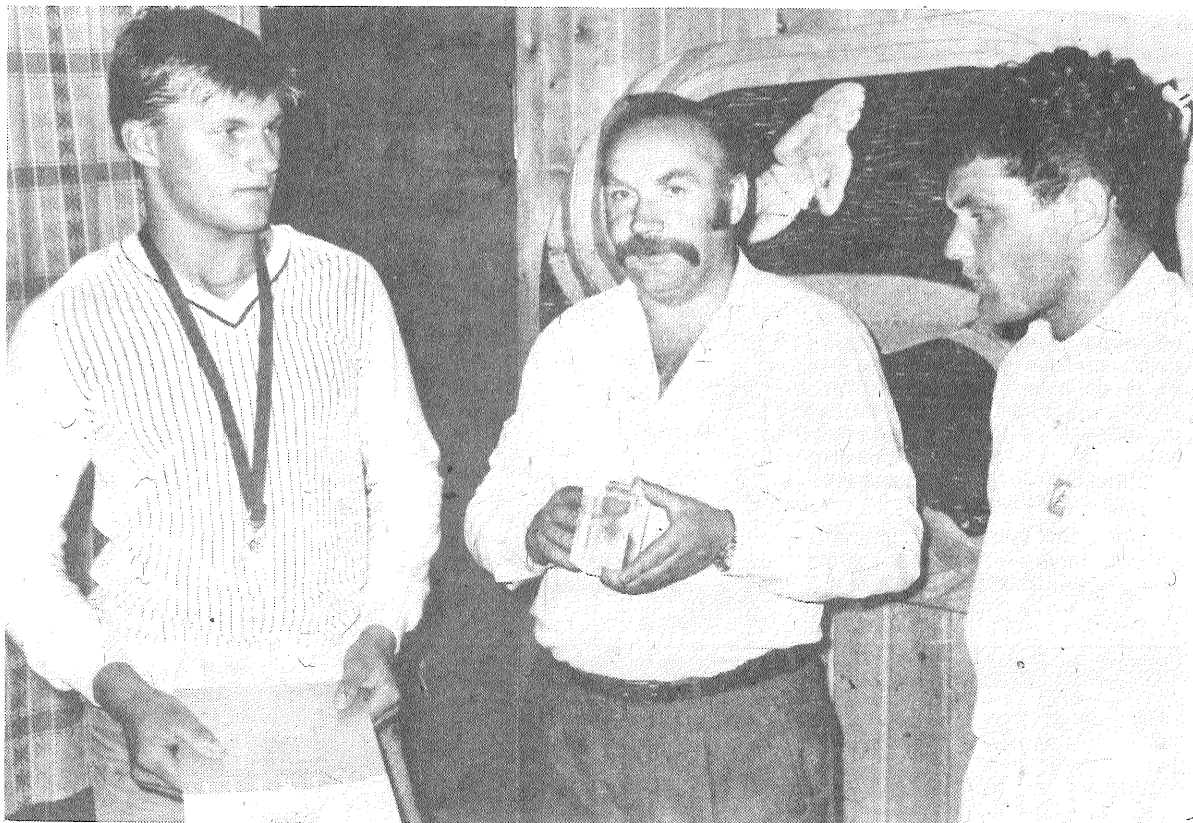
Raiņa piemineklis Komunāru laukumā — tas ir «Kalnā kāpējs». Ar šādu devīzi tēlnieks iesniedza metu ārus konkursā, un tas tika apstiprināts realizēšanai. Darba gaitā mainījās varianti Tēla attīstība virzījās no konkrētā uz vispārīgo, hūtiško. Autors nāruva pabeigt darba modeli, bet nepieredzēja Raiņa pieminekļa atklāšanu, kas notika Tautas dzejnieka simtgadē. Skulptūras kalšanu akmēni vadīja meistara pēdēlo gadu tuvākie līdzgaitnieki darbā pie Raiņa pieminekļa — kļuva audzēkņi Laimonis Blumbergs un Aivars Gulbis.

Abos Raiņa pieminekļos visakaidrāk atklājas Kārļa Zemdegas mākslas savdabība — tēla idejiskais un emocionālais spriegums ietverts ārēji līdzsvarotā, harmoniskā veidolā. Viņi ir uzvertami ciešā kontekstā, jo viens otru papildina, padziļina. Šis diptihs savā koptēlā ļabāk atklā Raiņa dzejas dziļumu, tēlnieka ledzīlīnāšanos Raiņa pasaulē un tās izpratni.

Jasmuizās ekspozīcija ļauj izsekot Kārļa Zemdegas meklējumiem un atradumiem Raiņa tēmas risinājumam tēlniecībā.

V. ROMANOVSKIS
ATELĀ: viens no K. Zemdegas darbiem.

J. SILIČKA foto



INGUS BUKS — PSRS ČEMPIONS!

Skriet, ka vasara beidzot savākusi vienkopus savu siltumu un kaut ar novēlošanos, tomēr steidz izdāļāt to sportistiem — PSRS čempionāta ūdensslēpošanā dalībniekiem. Un vēl priecīgā vēsts no Maskavas — Ingus Būks kļuvis par PSRS čempionu slalomā! Uzrādīts augsts rezultāts — starptautiskās klases sporta meistara norma (lai to iegūtu, jāveic pilna trase ar 12 metru garu trosi).
...Eikša ezera krastā gaida jauno PSRS čempionu. Mazie ūdensslēpotāji steidz uzpost sevi un bāzes teritoriju. Īk pa mirklim kāds zinātkārs acu pāris veras uz vārtu pusi, mēģinot saskatīt, vai nebrauc Ingus ar Valdi? Arī treneris Jānis Kokins uz brīdi atstājis darbus un rūpes. Ko nu tur teikt! Viņš sen gaidījis šo mirkli. Un ne jau gaidījis vien, bet strādājis ar pilnu krūti, lai šis brīdis būtu. Zēni, kuri vēl pavisam nesen līdzinājās šiem nebēdnajiem sagaidītājiem un apsveicējiem, izgājuši dziļos ūdenos.

Un, lūk, klāt arī čempionāta dalībnieki. Apsveic komandas biedri, treneris, vecāki. Un, protams, novēl, lai sportiskie rezultāti augtu arī turpmāk. Lai Ingus tiktu PSRS izlases komandas sastāvā, kas pavērtu ceļu arī uz starptautiskajām sacensībām.

Protams, Dubnā notikušais PSRS čempionāts jaunā sportista atmiņā paliks kā lieli svētki. Kā tad risinājās sacensības? Slaloma trasē par uzvaru cīnījās 29 mūsu valsts spēcīgākie sportisti. Lai iekļūtu finalistu skaitā, trase bija jāveic ar 13 metru garu trosi. Priekšsacīkstēs Ingus uzrādīja trešo labāko rezultātu. Taču finālciņš viņš aizvadīja pārsteidzoši labi. Par prieku sev un sarūgtinājumu konkurentiem, arī valsts rekordistam maskavietim A. Karbukovam un Dubnas sportistam A. Lihačovam. Viņa rezultāts ir 58-11-1,5.

Kad pierimuši apsveicēju vēlējumi, jautāju Ingum Bukam, ko viņam devis

sports un treniņi ūdensslēpošanas sekcijā.

— Patstāvību, — bez ilgās domāšanas sacīja Ingus. — Arī iemācījos atbildēt par savu darbu, rīcību.

Tas ir daudz. Kaut vairāk divdesmitgadīgo (kā Ingus) to varētu sacīt. Varētu, ja tāpat kā šie jaunieši kopš pirmās klases būtu raduši ik brīvo brīdi atdot vaļaspriekam. Patiesību sakot, Ingus jau gandrīz uzaudzis uz ūdens. Uzaudzis kopā ar Eikša ezera ūdensslēpošanas bāzi. Kad sāka slēpot, pašiem vien nācās veidot bāzi. Viņu vienaudži diskoja, bet Ingus, Valdis, Gunārs un vēl citi celtnieku dzimtajam namu masīva zēni mācījās strādāt ar zāģi un āmuru, un brauca uz slēpēm. Un nav ko slēpt, daudzkārt darbošanās pie ezera likās apnikusi līdz kaklam, griebās pavaloties. Tie nu bija brīži, kad trenerim vien šazin vai izdotos zēnus «grožos» noturēt. Līdzās bija saprotoši vecāki, kuriem taka uz Eikša ezeru ir

tīkpat iemīta un pazīstama kā viņu bērniem.

1983. gada PSRS jaunatnes čempionātā, kurš notika mūsu rajonā, Ingus Būks izpildīja PSRS sporta meistara normu. Pēc četriem pamatīga darba gadiem n. ir irokā starptautiskās klases sporta meistara gods. Līdz rudenim vēl Ingus būs karavīrs Rīgas ASK. Bet pēc tam?

— Gribētu strādāt par treneri, — saka ūdensslēpotājs. — Nu, un nāksies pierādīt, ka PSRS čempiona tituls nav nejauša sakritība, bet godam nopelnīts.

A. ILJINA

ATELOS: PSRS čempionāta ūdensslēpošanā dalībnieki Ingus Būks (no kreisās) un Valdis Ivanāns kopā ar treneri Jāni Kokinu.

Šī ir viņu abu liela uzvara. Ingu sveic māmiņa Veneranda Būka.

J. SILICKA foto

DOSAAF loterija

DOSAAF pirmorganizācijām ir vajadzīga laba mācību un līdzekļu tās veidošanai. Viens no priekšnoteikumiem līdzekļu uzkrāšanai ir loterijas.

Bilētes pārdojot tiem iedzīvotājiem, kuri labprātīgi tās vēlas iegādāties. Tās realizē pirmorganizācijas, biedrības mācību un sporta organizācijas, sabiedriskie izplatītāji. Arī mūsu rajonā ir izveidojies samērā plašs sabiedrisko izplatītāju pulks. Šajā svarīgajā darbā aktīvi palīgi ir pirmorganizāciju priekšsēdētāji A. Brūvers, V. Kononovs, V. Jeusejevs, V. Uljanovs, skolu militārās apmācības pasniedzēji V. Marejevs, I. Zusāns, T. Zinovjevs.

Aktīvi darbojas sabiedriskie bilēšu izplatītāji V. Matvejeva, L. Vasjutkina, A. Ovsjaņnikova, M. Veļičko, V. Valaine.

DOSAAF loterijā nav zaudētāju. Pēcdesmit procentu iegūtās summas iedzīvotāji saņem laimestu veidā. Iegūto līdzekļu otra puse tiek izmantota masu aizsardzības darba uzlabošanai un materiālās bāzes nodrošināšanai.

Liela popularitāti DOSAAF loterija ieguvusi mūsu rajonā. Iedzīvotāji pareizi izpratusi tās nozīmi un būtību.

L. ANDZĀNS,

DOSAAF rajona komitejas priekšsēdētājs

Redaktors V. PETROVS



«EZERZEME»

29. augustā — «Nākotnes amazones», Polija, sāk. plkst. 14, 16, 18, 20; 30. augustā — «Ja neesi man līdzās», 1. un 2. sēr., Indija, sāk. plkst. 16, 19; 31. augustā filmas sāk. plkst. 17, 20; 1. un 2. septembrī — «Kur ir jūsu dēļi?», M. Gorkija st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 3. septembrī — «Delfīna kļedziens»,

JAUNAGLONAS 58. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

Izsludina audzēkņu uzņemšanu 1987. — 1988. mācību gadam šādās specialitātēs: plaša profila traktorists mašīnists, «C» kategorijas autovadītājs (mācību ilgums — 3 gadi), pavārs (mācību ilgums — 3 gadi), automašīnu remontatlēdznieks, «B» un «C» kategorijas autovadītājs (mācību ilgums — 3 gadi), 3. klases traktorists mašīnists (mācību ilgums — 1 gads), mūrnieks montētājs (mācību ilgums — 1 gads).

CIENIJAMIE LASITĀJI!

Sākusies parakstīšanās uz laikrakstiem un žurnāliem 1988. gadam. Neaizmirstiet laikus pasūtīt rajona laikrakstu

«LEŅINA KAROGS»!

«Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 4. septembrī — «Tie trīs ir jānovāc», Francija, sāk. plkst. 17, 19, 21.

«ATPŪTA»

29. augustā — «Visu vai neko», Čehoslovākija, sāk. plkst. 14, 16, 18, 20; 30. augustā — «Vanaņa taka», VDR, sāk. plkst. 16, 18, 20; 31. augustā — «Uzmanību! Visiem postenim...», M. Gorkija st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 1. septembrī filmas sāk. plkst. 17, 19, 21; 2. septembrī — «Nākotnes amazones», Polija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 3. un 4. septembrī — «Ja neesi man līdzās», 1. un 2. sērija, Indija, sāk. plkst. 17, 20.

govju mehanizētās slaukšanas maistars (mācību ilgums — 1 gads),

automašīnu remontatlēdznieks, «B» un «C» kategorijas autovadītājs (mācību ilgums — 1 gads).

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Audzēkņi atrodas pilnīgā valsts apgādībā. Sekmīgi audzēkņi saņem stipendiju — 10 rubļus.

Govju mehanizētās slaukšanas maistaru grupas audzēkņi saņem saimniecību stipendiju līdz 100 rubļiem.

Skolas adrese: Preiļu rajons, p. n. Jaunaglona, 58. PTV. Telefons 65721 vai 65743.

Milicija lūdz palīdzēt



BARKAVAS 67. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus 1987. — 1988. mācību gadam ar astoņgadīgo izglītību un apmācības ilgumu 3 gadi šādās specialitātēs: plaša profila mehanizators, «C» kategorijas šoferis, lauku celtniecības maistars (ar iespēju iegūt traktorista tiesības), auglīkopības, dārzenkopības specialitātes maistars (ar iespēju apgūt mājturības kursu). Ar vidusskolas izglītību —

SABIEDRISKĀS EDINĀŠANAS UZNĒMUMU APVIENĪBA

uzņem klausītājus kulinārijas kursos. Mācību ilgums — 6 mēneši,

1987. gada augusta sākumā Jēkabpils tuvumā Dauģavā atrasts noslepkavotā Viktora Plavinska likās ar tam piestiprināto smagumu. Izmeklēšanā noskaidrots, ka šī gada 30. jūlija vakarā Plavinskis, ar personīgo automašīnu VAZ-2106, valsts numurs 2749, tumši zilā krāsā, izbraucis no Rīgas Ogres virzienā, vedot par atbildību pasažierus. Pēc tam viņš noslepkavots un iemests Dauģavā.

Pilsonus, kuri šī gada 30. jūlija vakarā redzējuši Dauģavas tuvumā mašīnu ar minētajām pazīmēm, kuriem zināma minētās mašīnas atrašanās vieta, kā arī tos, kuriem no laivas pazuduši par enkuru lietotie priekšmeti, lūdzam nekavējoties zinot tuvākajā milicijas nodalā.

apmācību ilgums 1 gads. Auglīkopības, dārzenkopības specialitātes maistars (ar iespēju apgūt mājturības kursu).

Pirmo reizi — lauku celtnieku maistars (apmācība krievu val.). Audzēkņi saņem bezmaksas uzturu, apģērbu, stipendiju.

Visi audzēkņi, kuriem ir komandējumi, papildus saņem saimniecības stipendiju.

Ir studentu tipa kopmītne. Uzņemšanas komisija darbojas katru dienu no plkst. 9.00 līdz 17.00.

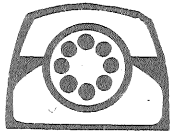
ADRESE: Madonas raj., p. n. Barkava, Dzirnauva ielā 1. Telefoni — 36501, 36555.

nepārtraucot darbu. Pēc kursu beigšanas tiek piedāvāts darbs Preiļu konditorejas cehā.

Pietiekami līdz 15. septembrim. Izzīnas pa tālruniem — 22085 un 22071.

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.



REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 221; sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13770 eks. (latv. val. 9819 eks., krievu val. 3951 eks.). 1 nos. iespiedokšne, Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Dauģavpils tipogrāfijā 228400, Dauģavpili, Valkas ielā 1. Indeks 68169. Pas. 1201.